

B., dnia 19 października 2017r.

Sygn. akt II K 477/17

PR Ds 351.17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Brzesku II Wydział Karny w składzie :

Przewodniczący: SSR Zbigniew Małyśa

Protokolant: st. sekr. sądowy Grażyna Kołodziej

w obecności Asesora Prokuratury Rejonowej w Brzesku: K. S.

po rozpoznaniu dnia: 19.10.2017 r.

sprawy:

L. K.

s. W. i E.

ur. (...) w N.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 30 grudnia 2016 roku w C., pow. (...) woj. (...),

składając w Komisariacie Policji w C. zeznania w charakterze świadka stanowiące dowód w toku postępowania przygotowawczego o sygn. PR Ds. (...)2016 D Prokuratury Rejonowej w Brzesku, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, zeznał nieprawdę co do okoliczności dotyczących przyjazdu do miejscowości C. w nocy z 22 na 23 października 2016 roku do lokalu (...), przebiegu tego wieczoru, powrotu do miejsca zamieszkania oraz tożsamości sprawcy spowodowania obrażeń u ochroniarza Baru (...),

tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 kk

P. K.

c. W. i E.

ur. (...) w N.

II. w dniu 30 grudnia 2016 roku w C., pow. (...) woj. (...), składając w Komisariacie Policji w C. zeznania w charakterze świadka stanowiące dowód w toku postępowania przygotowawczego o sygn. PR Ds. (...)2016 D Prokuratury Rejonowej w Brzesku, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, zeznała nieprawdę co do okoliczności dotyczących przyjazdu do miejscowości C. w nocy z 22 na 23 października 2016 roku do lokalu (...), przebiegu tego wieczoru, powrotu do miejsca zamieszkania oraz tożsamości sprawcy spowodowania obrażeń u ochroniarza Baru (...),

tj. o przestępstwo z art. 233 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego Ł. K. za winnego tego, że w dniu 30 grudnia 2016 roku w C., pow. (...) woj. (...), składając w Komisariacie Policji w C. zeznania w charakterze świadka stanowiące dowód w toku postępowania przygotowawczego o sygn. PR Ds. (...)2016 D Prokuratury Rejonowej w Brzesku, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, zeznał nieprawdę co do okoliczności dotyczących przyjazdu do miejscowości C. w nocy z 22 na 23 października 2016 roku do lokalu (...), oraz tożsamości sprawcy spowodowania obrażeń u ochroniarza Baru (...), co stanowi przestępstwo z art. 233 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżoną P. K. za winną tego, że w dniu 30 grudnia 2016 roku w C., pow. (...) woj. (...), składając w Komisariacie Policji w C. zeznania w charakterze świadka stanowiące dowód w toku postępowania przygotowawczego o sygn. PR Ds. (...)2016 D Prokuratury Rejonowej w Brzesku, po uprzednim pouczeniu o odpowiedzialności karnej grożącej za składanie fałszywych zeznań, zeznała nieprawdę co do okoliczności dotyczących przyjazdu do miejscowości C. w nocy z 22 na 23 października 2016 roku do lokalu (...), oraz tożsamości sprawcy spowodowania obrażeń u ochroniarza Baru (...), co stanowi przestępstwo z art. 233 § 1 kk i za to na mocy powołanego przepisu wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na mocy art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wobec oskarżonych wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

IV. na mocy art. 71 § 1 kk orzeka wobec oskarżonych kary grzywny w wymiarze po 30 (trzydzieści) stawek dziennych po 20 (dwadzieścia) złotych każda, wobec każdego z nich,

V. na mocy art. 72 § 1 pkt 1 kk zobowiązuje oskarżonych do informowania Sądu o przebiegu okresu próby,

VI. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa częściowe koszty sądowe w kwocie po 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych, zwalniając ich od ich ponoszenia w pozostałej części.

Sygn. akt II K 477/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19.10.2017 r. w powyższej sprawie Sąd uznał oskarżonych Ł. K. i P. K. za winnych czynów z art. 233 § 1 kk.

Obrońca oskarżonych złożyła wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie w zakresie wysokości wymierzonych im w tym wyroku kar.

Przy wymiarze kar Sąd musiał z jednej strony brać pod uwagę fakt, iż za przestępstwo z art. 233 § 1 kk kodeks przewiduje karę od 6 miesięcy pozbawienia aż do kary 8 lat pozbawienia wolności. Z drugiej strony podkreślić należy, iż Prokuratura w tej sprawie oskarżyła w sumie trzy osoby. Jeden z oskarżonych K. T. (1) na rozprawie w dniu 21.09.2017 r. złożył wniosek o dobrowolne poddanie się karze. Z tego względu jego sprawa wyłączona została do osobnego rozpoznania. W jego sprawie o sygn. II K 523/17 w dniu 21.09.2017 r. zapadł prawomocny wyrok skazujący. K. T. został skazany za przest. z art. 233 § 1 kk na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 2 lat próby. Jednocześnie Sąd oddał go na okres próby pod dozór kuratora sądowego i zobowiązał do informowania sądu o okresie próby na piśmie co 6 miesięcy.

W niniejszej sprawie jest prawdą, że po złożeniu stosownych wyjaśnień oskarżonych sąd częściowo zmodyfikował treść zarzutów eliminując z nich te fragmenty, do których się oskarżeni nie przyznali i co do których to fragmentów brak jednoznacznych dowodów winy. Dlatego też Sąd wyeliminował z opisu czynu kwestie zarzutów dotyczących tego, że oboje oskarżeni mieli podać nieprawdziwe informacje dotyczące przebiegu całego wieczoru, a właściwie nocy z 22 na 23 października 2016 r. oraz powrotu do miejsca zamieszkania. Co do pozostałych zarzutów oskarżeni przyznali się do winy, co skutkowało uznaniem ich winy w zakresie art. 233 § 1 kk. Należy mieć na względzie treść skazującego

wyroku w sprawie K. T. (1) i trzeba uwzględnić fakt, iż ten oskarżony uzyskał wyrok korzystając z dobrodziejstwa dobrowolnego poddania się karze.

Sąd przy wymiarze kary miał na uwadze fakt, iż oskarżeni Ł. K. i P. K. podali nieprawdziwe informacje dotyczące okoliczności przyjazdu do C. w dniu 22.10.2016 r. oraz przede wszystkim podali nieprawdziwe informacje dotyczące znajomości ze sprawcą pobicia ochroniarza baru (...). Chodziło więc oskarżonym aby znany im sprawca pozostał anonimowy i uniknął odpowiedzialności karnej za swój czyn. Same okoliczności pobicia są bulwersujące. Chodziło o uderzenie ochroniarza w głowę butelką co mogło mieć fatalne skutki dla zdrowia pokrzywdzonego.

Z tych względów uznać należy iż stopień społecznej szkodliwości czynu obu oskarżonych jest znaczny. Z uwagi na tę okoliczność Sąd uznał, iż wymierzenie im za to kary w wymiarze minimalnym przewidzianym za przestępstwo z art. 233 § 1 kk (to jest kary 6 miesięcy pozbawienia wolności) jest nieuzasadnione. Zdaniem Sądu kary adekwatne do okoliczności przedmiotowych ich czynów będą to kary w wymiarze po 8 miesięcy pozbawienia wolności. Należy zauważyć, iż kary te są wymierzone w takiej samej wysokości, co kara wymierzona za ten sam czyn K. T. (3). Co prawda w niniejszej sprawie nastąpiła pewna modyfikacja treści zarzutów wobec Ł. i P. K. lecz z kolei K. T. uzyskał wyrok skazujący korzystając z instytucji dobrowolnego poddania się karze.

Oboje oskarżeni nie byli do tej pory karani. (d. karty karne, k. 116, 117). Mając na uwadze tą okoliczność, Sąd uznał za uzasadnione warunkowe zawieszenie kar orzeczonych wobec nich na okres próby po 2 lata z jednoczesnym nałożeniem obowiązku informowania Sądu o przebiegu okresu próby. Także w tym przypadku podobne orzeczenie zapadło wobec osoby K. T., który miał wspólnie z obojgiem oskarżonych postawione zarzuty.

P. i Ł. K. są małżeństwem. Oboje pracują i mają stałe źródła dochodu. Nie mają dzieci. (d. informacje o źródłach dochodu i sytuacji rodzinnej, k. 88-89, 93-94)

Te okoliczności wskazują iż nie jest konieczne orzekanie wobec nich dozoru kuratorskiego tak jak to się stało w przypadku K. T.. Jednocześnie w miejsce zawieszonych kar pozbawienia wolności, Sąd mając na uwadze ich sytuację finansową i brak innych osób na swoim utrzymaniu orzekł kary grzywny, których wysokość uwzględnia osiągnięte przez obu oskarżonych dochody. Z tego względu Sąd uznał za uzasadnione kary grzywny w wysokości po 30 stawek dziennych po 20 złotych każda orzeczone na zasadzie art. 71 § 1 kk. Fakt wymierzenia kar grzywny (niejako w miejsce kar pozbawienia wolności, które zostały warunkowo zawieszony) nawet w tej niedużej wysokości winien uzmysłowić obu oskarżonym nieopłacalność podobnych zachowań w przyszłości i spowodować u nich refleksje wcześniejszego nagannego zachowania.

Uwzględniając okoliczności związane z wysokością osiągniętych dochodów, jak i fakt, iż oskarżeni korzystali z usług obrońcy z wyboru, Sąd obciążył ich częściowymi kosztami sądowymi w wysokości po 250 złotych. Sąd miał na uwadze wysokość kosztów postępowania przygotowawczego (d. k. 159) i wysokość opłat od wyroku zarówno w zakresie orzeczonej kary pozbawienia wolności, jak i kary grzywny orzeczonej obok kary pozbawienia wolności. W pozostałym zakresie Sąd zwolnił oskarżonych od kosztów sądowych.